

- 15) Czy skuteczność art. 47 Karty, który wymaga, aby w sytuacji proceduralnej takiej jak niniejsza sąd administracyjny rozpoznający skargę na decyzję administracyjną organu podatkowego państwa członkowskiego mógł kontrolować zgodność z prawem uzyskania środków dowodowych zebranych w celach karnych i bez wiedzy zainteresowanego w ramach postępowania karnego, w szczególności, jeżeli podatnik, przeciwko któremu wszczęto jednocześnie postępowanie karne nie wie o tej dokumentacji, ani też nie mógł sędownie zaskarżyć zgodność z prawem tej dokumentacji?
- 16) Czy biorąc pod uwagę również pytanie szóste, rozporządzenie Rady (UE) nr 904/2010 ⁽²⁾ z dnia 7 października 2010 r. w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej, w szczególności w świetle jego siódmego motywu, zgodnie z którym w celu poboru należnego podatku państwa członkowskie powinny współpracować, aby pomóc zapewnić dokonanie prawidłowego wymiaru VAT i w związku z tym muszą nie tylko kontrolować prawidłowość stosowania podatku należnego na swoim własnym terytorium, ale również udzielać pomocy innym państwom członkowskim w celu zapewnienia prawidłowego stosowania podatku związanego z działalnością prowadzoną na ich własnym terytorium, ale należnego w innym państwie członkowskim, należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji takiej jak w niniejszej sprawie organ podatkowy państwa członkowskiego, który ustali dług podatkowy, powinien zwrócić się z wnioskiem do organu podatkowego państwa członkowskiego, w którym podatnik, który był przedmiotem kontroli podatkowej, już spełnił swój obowiązek zapłaty podatku?
- 17) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie szesnaste, w przypadku zaskarżenia do sądu i stwierdzenia niezgodności z prawem postępowania, w którym podjęte zostały decyzje przez organ podatkowy państwa członkowskiego z tego powodu, na podstawie braku uzyskania informacji i wniosku, jakie skutki prawne powinien zastosować sąd rozpoznający skargę na takie decyzje administracyjne wydane przez organ podatkowy państwa członkowskiego, biorąc pod uwagę również postanowienia pytania czternastego?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 268, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal
Administrativo (Portugalia) w dniu 15 września 2014 r. – Fazenda Pública przeciwko Beiragás –
Companhia de Gás das Beiras, SA**

(Sprawa C-423/14)

(2014/C 439/26)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal Administrativo.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Fazenda Pública

Strona pozwana: Beiragás – Companhia de Gás das Beiras, SA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo Unii, a w szczególności postanowienia art. 78 lit. a) dyrektywy 2006/112 ⁽¹⁾ sprzeciwiają się temu, aby TOS [opłaty za zajmowanie części podziemnej], płacone przez dystrybutora gazu, były przerzucane na konsumenta końcowego, jako takie i w sposób autonomiczny, w odniesieniu do ceny, którą płaci on za skonsumowany gaz, to znaczy, aby były one wliczane do owej ceny?

W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, kieruje się również następujące pytanie:

- 2) Czy prawo Unii; a w szczególności postanowienia art. 78 lit. a) dyrektywy 2006/112, sprzeciwiają się temu, aby TOS płacone przez dystrybutora gazu wówczas, gdy są przerzucane na konsumenta końcowego, jako takie i w sposób autonomiczny, w odniesieniu do ceny, którą płaci on za skonsumowany gaz, nie były uznawane jako podstawa opodatkowania?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. U. L 347, s. 1).